

Eerste vijf jaar zit er op

Blepo

vierde eerste lustrum

'Die jongens van Blepo' is de bijnaam die de Filmwerkgroep Blepo ongemerkt gekregen heeft. Niet met een diskriminerende bedoeling, maar gewoon omdat 'die jongens' een enigszins afwijkende aanpak van zaken hebben. Met een gemiddelde leeftijd van zo'n 22 jaar hebben ze net het eerste lustrum achter de rug en dat is toch niet gek, want 'de jeugd van tegenwoordig' schijnt het — volgens de ouderen althans — allerm minst in langere verbintenissen te willen zoeken. Uitspraken als: 'Dat houdt niet lang stand' gelden dus niet voor Blepo.

Over financiële middelen heeft de Filmwerkgroep Blepo vrijwel nooit of althans in zeer bescheiden mate kunnen beschikken. Geld voor hun projecten wordt geleend of gekregen (lees: losgepraat) van ouders, bedrijven of (overheids)-instanties. De besteding gebeurt in onderling overleg en met een grote mate van zelfdiscipline. Als er geen geld is om te reizen, dan wordt er gefietst of gelift.

Klapstuk in het afgelopen jaar was de zeer professionele Blepo-productie 'La chute de la casquette' die het op de NOVA-manifestatie te Apeldoorn tot de 'Ten Best', de tien beste Nederlandse amateurfilms bracht. Geen gekke prestatie dus. Met Tjeerd Slauerhoff, Dan Bekker en Dick Ringeling spraken we over het reilen en zeilen van Blepo.

Dan Bekker, enigszins verontschuldigd: 'We zitten hier nu wel namens Blepo, maar we zijn slechts spreekbuis van de andere leden, want we doen in feite alles samen. Men moet niet denken dat wij drieën de dienst bij Blepo uitmaken.'

Dick Ringeling: 'Het aardige bij ons is dat iedereen het initiatief kan nemen om iets te doen, of juist niet. Er is geen bepaalde taakverdeling; de ene keer doet de ene dit en de ander dat. We hebben het gevoel — zonder daarmee overigens ook maar iets te pretenderen — dat wij hierdoor niet vergelijkbaar zijn met andere filmgroepen in Nederland.'

'Gaat zoiets dan wel altijd goed?'

'Het gekke is, ja. Zoals nu bijvoorbeeld bij de lustrumbijeenkomst in Rijswijk.'

Er waren allerlei problemen. De zaal, die tot half zes was verhuurd voor een Sint Nicolaasfeest, moest een 'halve slag' gedraaid worden anders konden we onze stuntjes niet opvoeren. Er moesten dus 'even' een paar honderd stoelen worden omgedraaid. Op de plaatsen waar we licht wilden hebben, was plotseling geen stroom of de spots waren stuk.

Dus moest je improviseren. En dan denk je als je bezig bent wel eens: gut, hebben we eigenlijk wel daar en daar aan gedacht? Dan loop je er achteraan en dan blijkt dat iemand anders die zaak ondertussen keurig heeft opgelost.

Dick Ringeling: 'Teamwerk bevalt ons goed'.

◀Tjeerd Slauerhoff: wat meer op de achtergrond, maar zeer actief bij de grafische vormgeving in en om Blepo.

◀Dan Bekker: '... we doen bij Blepo alles samen; wij drieën maken niet de dienst uit ...'

nieuws te melden valt. Dat heeft gereult in tal van publikaties die op hun beurt weer de nodige goodwill kweken.

Maar ook intern heeft Blepo de zaken altijd goed bijgehouden. Vanaf de oprichting — op 30 januari 1970 — zijn de gebeurtenissen vastgelegd in jaarverslagen die zowel de hoogte- als de dieptepunten van Blepo beschrijft. Over de oprichting: 'De vijf klasgenoten (Dan Bekker, Ruud-Jan Kenter, Philip Spinhoven, Dick Ringeling en Herman Lijsen — red.) op de Rijswijk-

'Jullie werken ook veel op het laatste moment ...'

Jazeker. We zaten nog foto's op te plakken toen het lustrumfeest bij wijze van spreken al begonnen was. Ook moesten we 's middags nog de programmaboekjes nieten.

En dan bijvoorbeeld de film 'La chute de la casquette', die was voor de distributiesjuring nog niet klaar.

Publiciteit

Van publiciteit rond hun activiteiten is Blepo niet vies. De plaatselijke kranten en huis-aan-huis-bladen worden regelmatig bewerkt als er weer iets

se Openbare Scholengemeenschap (3e klas Gymnasium) liepen steeds rond met de plannen om gezamenlijk op vakantie te gaan.

Tijdens een Griekse les las Dan Bekker een boekje: 'Hoe film ik?'

Het voor de meeste van zijn vrienden totaal onbekende terrein van de film leek zeer geschikt om gezamenlijk in de vakantie te verkennen.

Over de doelstelling: 'Het zich gezamenlijk bezighouden met film en alles wat daarmee samenhangt.

Samenwerken in je vrije tijd met een konkreet doel voor ogen'.

Apparatuur werd geleend van ouders en kennissen. Behalve in Rijswijk werd ook een Blepo-groep in Oosterbeek actief. In de jaarverslagen wordt melding gemaakt van een konflikt-situatie met de Oosterbeekse afdeling: 'Het kontakt tussen de beide afdelingen verloopt in een zware ambtelijke stijl (geachte bestuursleden... het bedreurt ons te moeten vernemen... hoogachtend).

Dit resulteert in een soort 'polemiek'. Later wordt er een misverstand uit de weg geruimd en eksus aangeboden. Overigens kreeg de Filmwerkgroep de naam 'Blepo' (dat (Grieks) 'zien' betekent), pas later en wel op 14 maart 1971, op voorstel van de afdeling Oosterbeek.

Per 1 augustus 1971 krijgt Blepo, afdeling Rijswijk, 'de beschikking over

Werkopnamen uit de begintijd van Blepo.

Geen geld voor trein en hotel? Dan maar op de fiets en de tenten mee.

Van publiciteit is Blepo niet vies.

een schuilkelder van de Bescherming Bevolking onder het trafohuis in het Park Hofrust te Rijswijk. De kelder bestaat uit een 'keuken' (afvoer door pomp), een grote ruimte (9 x 7 m) en een kleinere ruimte (9 x 3 m).

Dit is dan de 'studio' van Blepo die ze ook vandaag nog bezit, maar die niet meer gebruikt wordt omdat de ruimte te vochtig is om er aan filmproducties te kunnen werken.

Producties

Ondertussen wordt er actief gefilmd. Het jaarverslag noemt films als 'Kabaal om een koffer', 'Moe', 'Metamorphosis' (dubbel-8), 'Vallende ster', 'Puer et puella', 'De drempel', '1/30 seconde' (super-8). Een selectie uit deze films werd op de lustrumbijeenkomst vertoond.

Op 26 maart 1972 reageert Blepo op een verzoek tot nadere informatie over de vereniging aan de afdeling kulturele zaken van de gemeente Rijswijk.

Dit resulteert in een kontakt met de heer H. Braun, ambtenaar op deze afdeling en sekretaris van de Culturele Commissie van Rijswijk. Later komt uit dit kontakt het plan voort om een 'afscheidsfilm van burgemeester Archibald Th. Bogaardt te maken. Dat gebeurt dan onder de titel 'The continuing story of Bogaardt's goodbye', een produktie die later door de ge-

meente Rijswijk wordt aangekocht. Dick Ringeling: 'Het project op zich was erg leuk. Maar medewerking? Lang niet altijd.

Onder andere bij het afscheidsdiner op het Stadhuis. Een diner met zes gangen.

De organisatoren waren er tegen dat we daar filmde. Al dat licht in die zaal, nee, dat vonden ze maar niks. Van dat ge-eet en gefilm kregen we een razende honger.

Moet je niet denken dat we ook maar iets te eten kregen. Naar de broodjeszaak op de hoek konden we gaan!'

Aan de montage van 'Bogaard's Goodbye' werden 243 manuren besteed. Hoewel het oorspronkelijk om een 5 à 10 minuten durende impressie ging, kreeg Blepo op de eerste draaidag al het verzoek om 'toch maar alles op te nemen', wat de kwaliteit van de film — achteraf bezien — niet ten goede kwam.

Zedenpolitie

In de eerste twee weken van november 1973 krijgt de Filmwerkgroep Blepo twee maal bezoek van de politie in hun studio (de B.B.-schuilkelder) te Rijswijk.h

Eerst een tweetal ambtenaren van de zedenpolitie; zij vertellen er niet bij hoe zij de (zeer eigenaardige) klachten hebben ontvangen dat er stapels oude matrassen de studio worden binnengesleept. Een verklaring wordt verlangd. De matrassen zijn bedoeld om de geluidsdichte wanden van de studio op te vullen. Later komen er weer twee heren. Een verklaring, nu gevraagd door Dick Ringeling, wordt niet gegeven. Wel worden de bijna dichtgetimmerde wandjes van de geluidsstudio bekeken: daar zitten inderdaad stukken matras in...

La chute de la casquette

De film die op de NOVA hoge ogen gooide, 'La chute de la casquette', werd met Kerstmis 1974 in Parijs op lokatie opgenomen. Vijftien man telde de opnameploeg.

Er werd gewerkt op 16 mm, Kodachrome II, type A en B.

Dick Ringeling: 'In oktober 1974 waren er bij Blepo nog maar een man of vijf actief.

We kregen een idee: filmen in Parijs. Maar eerst moesten er nieuwe mensen bijkomen. We hebben toen zelf een affiche gemaakt en die opgehangen in 'Orpheus' tijdens de NOVA-manifestatie 1974.

We vroegen mensen die — voor eigen rekening — mee wilden helpen bij het opnemen van een speelfilm. Er reageerden toen zes mensen op die affiche, waaronder Chris Dragt, die de clochard speelt in 'La chute'. Hij vroeg ons of we nog een 'ouwe vent'

Werkopname uit de film 'Puer en Puella'.

Stuntje op het Blepo-lustrum: een echte vuurvretter aan het werk.

Blepo demonstreert tijdens de lustrumbijeenkomst in Steenvoorde te Rijswijk hoe het er bij hen tijdens de opnamen kan toegaan.

konden gebruiken. Nu, dat konden we wel'.

De reis naar Parijs werd door alle medewerkers zelf betaald. Er werd 8 dagen gedraaid. 'We eisen 150% inzet. Soms zijn we wel eens 18 uur per dag in touw als we met een productie bezig zijn. Dat moet ook wel, want lang niet iedereen is voortdurend be-

schikbaar. Zo hebben we ook eens 48 uur achter elkaar gefilmd want de actrice kon niet langer blijven. Alles moest dus klaar'.

'Hebben jullie nog bepaalde plannen?'

'Natuurlijk: filmen. Maar we proberen naar perfectie te streven, zoals bijvoorbeeld 'La chute', op 16 mm, dan wil je steeds beter. Een gevolg van dat perfectionisme is dat daar meteen een groot bedrag tegenover staat. Nu, dat hebben we niet, dus dan staat de zaak voor wat productie betreft meteen stil. Wat niet wil zeggen dat we niets doen, want we hebben genoeg om handen.

De techniek, bijvoorbeeld, houdt ons bezig, met name de problematiek kopie-origineel. Daar hoor je ook in de beroepswereld allerlei meningen over. Welk materiaal je moet gebruiken, welke laboratoria de beste zijn. We moeten elke cent die we bij elkaar brengen zo goed mogelijk besteden. Het is dus de moeite waard je in dit soort zaken te verdiepen.

'Denken jullie er wel eens over om in het 'vak' te gaan?'

'Natuurlijk, maar dat is verder nog een open vraag. We werken nu in een team

Op lokatie voor 'La chute de la casquette'.

waarin het filmen geweldig leuk is. De vraag is of filmen als beroep, en dan als individuele bezigheid, ook wel zo leuk is. De uitgangspunten liggen daarbij geheel anders.

Verder studeren we nog, dus er zou toch nog eerst de militaire dienst tussenkomen.

Nee, we voelen ons amateurs en dragen de amateurfilm een warm hart toe'.

Na nog enig dokumentatiemateriaal te hebben gekregen 'zakken' we de trap af van het historische pandje in de Delftse Bagijnestraat waar Dick Ringeling, Dan Bekker en Tjeerd Slauerhoff sedert kort hun intrek hebben genomen.

Buiten is het venijnig koud.

In het spaarzaam verlichte straatje wordt onwillekeurig de sfeer opgeroepen uit de film 'La chute de la casquette'. Gelukkig worden we niet door vier jongemannen in elkaar geslagen...